

האלים, היה נגען על מה שאמר, אבל משום זה לא נגען. לאדם שפלה לו קטעה באשתו, ואמר לה דברים. היה התחלת להתרעם. בינו שהחילה דבר, היה שם המליך, נטל המליך את הדבר, והיה שתקה ופסקה לדבר. אמר לו המליך: וכי לא ידעת שאתה לפניו דברת דברים אלו? כביכול אף כן משה, וישב משה אל ה' ויאמר אドני למה הורעתה וגוי. מיד - וידבר אליהם אל משה, התחיל להתרעם. מיד נטל המליך הדבר ויאמר אליו ה', ולא ידעך שאתה הוא המליך ולפני!

דברת דברים אלה ?!
וארاء אל אברם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. מהו שונה שם פאן מלאה שלמעלה ? אלא, למך שהייתה לו בת של אלא נשאה, והיה לו אהוב. בשראה המליך לדבר עם אותו אהוב, שולח את בתו לדבר עמו, והיה המליך על יד בתו מדבר עמו. בא זמן בתו להגشا. אותו יום שונאה אמר הפלך : קראו את הבית מלכה גבירה. ואמר לה: עד פאן דברתי על לך עם מי שדברתי, מכאן והלא אני אומר לבעלך, והוא יאמר למי שדברתי, עד דהיא שרתת מלך. ליוםין, אמר לה בעלה מלין קמי מלך, עד דהיא שרתת מלך. נטול מלך, אמר לה, ולאו אני מלך, עד יומא דא לא מליל אינש עמי, אלא על ידא דברתי, (עד לא אונסיבת) ואנו יהיבנא לך ברתי, ומליינא עמך באתגליא, מה דלא עביבנא לאחרא.

בך, וארاء אל אברם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, עד איה בגיתו ולא אונסיבת, ולא מלילו עמי אונפין באונפין, כמה דעבידנא בגיטי טרם שנשאה, ולא דברו עמי פנים בפנים כמו שעשיתך לך, ואתה בראשית דברך

דנפל ליה קטטה בדיבתחו, ואמר לה מלין, שרתת היא לאתרעמא, בין דשarity מליה, והיה הוה פמן מלך, נטול מלך מליה, וכי שתקת ופסקת למלך. אמר ליה מלך, וכי לא ידעת דאנא הוא מלך, ומקמאו מלילת מלין אלין, כביבול אוף הכי משה, וישב משה אל יי' ויאמר אדני למה הרעותה וגוי. מיד, וידבר אליהם אל משה, שארי לאותרעמא, מיד נטול מלך מליה ויאמר אליו אני יי' ולא ידעת דאנא הוא מלך, ומקמא מלילת מלין אלין.

וארاء אל אברם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. אמאו שני שמא הכא מאlein דלעילא. אלא למלך, והוה ליה ברפא, שלא אונסיבת, והוה ליה רחימא. בד בעי מלך לא מלילא בהו רחימא, משידר לברתיה, למילא عمיה, והוה מלך על ידא דברתיה, ממיליל عمיה. אתה זמנא דברתיה לאונסיבא, ההו יומא דאונסיבת, אמר מלך, קרון לה לברתא, קריסטוניא מטרוניתא. ואמר לה, עד הכא, مليינא על ידא, למאן דמלילנא מבאו ולhalbאה אנה אימה לבעליך, והוא יומא למאן דאצטראיך. ליוםין, אמר לה בעלה מלין קמי מלך, עד דהיא שרתת מלך. נטול מלך, אמר לה, ולאו אני מלך, עד יומא דא לא מליל אינש עמי, אלא על ידא דברתי, (עד לא אונסיבת) ואנו יהיבנא לך ברתי, ומליינא עמך באתגליא, מה דלא עביבנא לאחרא.

בך, וארاء אל אברם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, עד איה בגיתו ולא אונסיבת, ולא מלילו עמי אונפין באונפין, כמה דעבידנא בגיטי טרם שנשאה, ולא דברו עמי פנים בפנים כמו שעשיתך לך, ואתה בראשית דברך